

Skrokkamálið — ongin gøla

Það er ekki lukkulligt, sum nakrar politikkarar, blöð og lesarabrevskrivarar í Dimmalætting leika í um sonevnda skrokkamálið.

Dagblaðið skrifar um »be- drag« og »öreglugar arburð« í hesum máli. Í Dimmalætting skrifar »skattgjaldari« og líknar hesin skrokkamálið saman við gøluhá ísrælska forsætisráð- harranum Rabin, og heldur »skattgjaldari« munin einans vera tann, at í Ísrael snýr það seg einans um 120.000 kr., meðan tað her hjá okkum snýr seg um fleiri milljónir av okkara peningi, ið so syndarliga er uppá spæl.

Vit megu sláa fast, at skatt- gjaldari er so syndarliga óvitandi um hetta mál, at hann heldur átti at tagt. Tað er nú eitt, at ein lesarabrevskrivari er óvitandi — tað hevur hann loyvi til og tað er tilgeviligt, men alt verri er tað, at blaðstjórin á Færø Amts Tidende, ið sum blaðstjóri hevur skyldu til at vita betur, ikki hevur ein rætt- leiðandi viðmerking til hetta lesarabrev. Nú kann tað verða pástandur móti pástandi, annað — hvørt eginpeningurin í skrokkinum er reuttur ella óreitt- ur, men at eitt slíkt lesarabrev kemur í landsins størsta blað, uttan at fáa eina rættleiðandi viðmerking, bendir í øllum for- um á, at blaðstjórin á hesum landsins størsta blað er politiskt óreittur.

Her standa nevniliga ongar milljónir hjá okkum skattaborg- arum uppá spæl. Tað, sum vit skattgjaldarar skulu gjalda í hesum sambandi, er studnings- lánið, ið landskassin skal gjalda í hesum føri, eins og til allar aðrar nýbyggingar. Og eg haldi meg ikki taka feil tá eg sigi, at steðdin á studningslánum verður fastløgð eftir eini meting, sum konir metingarmenn gera tá skipið er liðugt smíða. Við øðrum orðum vil hetta siga, at tað er fullkomiliga líkamikið, hvat skrokkurin er keyptur fyri, tá tað í síðsta enda er metingin, sum avger studningslánið.

Tað einasta, sum orðadráttur kann verða um í hesum máli er, um eginpeningurin í skrokkinum er reuttur ella ikki. Spurningurin er, um svensku seljararnir av skrokkinum, hava givið ov mik- ið fyri trolarin Bjarnoy II, og so aftur hava lagt hetta oman á prisin á skrokkinum, soleiðis at seljarar av Bjarnoy II harvið hava fingið nóg mikið av egin- peningi bæði til keypið og til tess at gera skrokkin liðnan.

Nú hava vit bæði hoyrt og lisið, at tveir danskir metingar- menn ikki meta, at Bjarnoy II hevur tað söluvirði á fría marknaðinum, sum svarir hava keypt trolarar fyri. Men her telja umstøðurnar og fyri treytirnar eisini við. Trolarin varð ikki seldur á fría marknaðinum, men í eitt keyp, og tað er ikki heilt tað sama.

Ein og hvør kann lýsa sín gamla brúktu bil til sølu í blöðunum og ikki fáa hægri bót enn 4000 kr., men fer viðkomandi til ein bilhandlara og sigur, at hann skal ein nýggjan bil, sum so verður, at bilhandlarin vil taka tann gamla bilin inn í keypið, kann hann lættliga fáa 8000 kr. fyri tann brúktu gamla bilin, uttan at hetta ávirkar prisin á tí nýggja bilinum.

Spurningurin er nú, hvat söl- virði tann brúkti gamli bilurin veruliga hevði, og svarið verður, at á fráa marknaðinum hevði hann eitt söluvirði uppá 4000 kr., meðan söluvirði gjordist tvífalt, tá tann gamli bilurin gekk inn í keypið av einum nýggjum bili.

Og hetta man stutt og einfalt vera til felið við Bjarnoy II og skrokkinum.

Heldur enn at gera hetta til eina stóra gølu, áttu menn at verið partafelagnum Rávuni suðuri í Vági takksamir fyri, at teir havi sloppi okkum av við ein gamlan at kalla ónýttan trol- ara og istaðin hava fingið eitt nýtt far til landið.

eisini skattgjaldari

Sambandsflokkurin aðra kós?

Síðan nústandandi samgongan tók við, hevur Sambandsflokkurin, og tá serliga floksformaðurin, fært ein sera harðræðan and- støðupolitikk. Øll tey svartastu vápn, ið Sambandsflokkurin eig- ur so nógv av, hava verið brúkt í tíð og ótíð. Dimma hevur valkað sær, sum kanska ongantíð fyrr og hevur roynt at skapt rumbul í. Serliga er tað Javnaðarflokk- urin og tess leiðari, ið kastað hevur verið eftir við ókvæmis- orðum, illgitingum og beinleiðis lygnum.

Fólkatingsvalið seinasta vísti at svørtu vápn Sambandsflokks- ins hava givið flokkinum stóra undirtøku. Við at velja and- støðuleiðina er Sambandsflokk- urin, javnmætt seinasta fólka- tingsval, vorðin størsti flokkur í Føroyum.

Men hvat hendir nú aftaná fólkatingsvalið. Svørtu bløkini eftir Javnaðarflokkinum fækk- ast dag frá degi. Pauli Ellefsen skrifar ikki longur við ljóta penni sínum um Javnaðarflokk- in. Hann er nevniliga vaknaður úr sínum andstöðudreimi og hvat er tað, ið fingið hevur hann at vakna? nevniliga fólkatings- valið.

Á politiska fundinum, sum Vága Javnaðarfelag skipaði fyri friggjakvöldið 15/4 kom tíðuliga

fram at Sambandsflokkurin hevði lagt aðra kós. Pauli var sakligur og ansin tá tað gætt Javnaðarflokkin, ein skuldi ikki trúð at hetta var sami pesónur, sum bæði í blöðum og gjøgnum Útvarpið hevur rakka Javnaðar- flokkin niður í sand og øsku. Sama kann ikki sigast tá tann snúði seg um Fólkaflokkin. Eg skal lova fyri at Fólkaflokkurin hetta kvöld fekk eitt sovorði spark frá Paula Ellefsen, ið bert ein fyrrverandi konservativur fólkaflaksmaður kann tilláta sær at gera.

Pauli Ellefsen er byrjaður at hugsa um komandi løgtingsval. Hann segði eisini bart út, at Sambandsflokkurin fór ikki í nakra samgongu uttan so at Javnaðarflokkurin kom við.

Við hesum orðum hevur Pauli Ellefsen viðkent, at Javnaðar- flokkurin er ábyrgdarflokkurin. Javnaðarflokkurin kundi sagt- ans valt andstöðuleiðina líkasum Sambandsflokkurin og harvið vunnið sær nakrar atkvøður, men tað er alt annað enn javnaðarpolitikkur.

Javnaðarflokkurin er og verð- ur flokkurin, ið torir at standa við ábyrgdina óansað hvussu tíðin enn verða. Tí eiga vit at gylkjast um flokk okkara.

Vágamaður

Teir sverta ein sakligan bókling

Soleiðis hevði eg vilja sagt við teir huldu blaðstjórnarar, sum nú dagliga framleiða sokallaði lesarabrev (serliga og bert í

Dimmalætting» imóti einum so skilgøðum bóklingi sum: Betur fyrrvarin. Hvat í harrans navni hugsa hesir menn fyri sær, at spæla so við nökrum so álvars- ligum sum tí kynsliga. Teir áttu betur at fari heim og fingi skil á teirra egna sálar- og kynslívi, áður enn teir triva eftir tí nú so skitna penninum fyri at sverta ein sakligan bókling út.

Eg eri faðir, einsamallur við barni, og eg veit, at drukk og horð og porno eru ikki fyrrbrigdi, sum byltast í heilanum á dóttur mini, sjálvt um hon er komin í tann aldur, sum lærarar, prestar og ljótir loyniligr sexualvísindamenn ráðast. Dóttir mín hugsar um tilverðuna, og tað ger hon skilagott. Millum annað hugsar hon um og spyr, hvi blaðstjórn- arnir sjofla ein fyri lívið so avgerðandi spurning, sum tað kynsliga jú er.

Eg má bert svara, at soleiðis er gongdin.

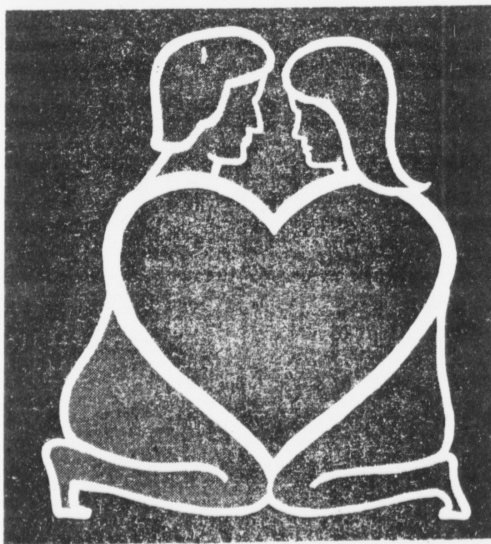
Nókur skilafólk hava vit tó, men nógv eru so hysterisk í teirra tankatømu andstygd í- móti livinum, at vit onnur ótast. Dóttir undrast, men skilur til alla lukku hetta, og hon er farin at tosa um, at fara at arbeiða meira við kvinnuspurningin, og har fær hon mitt ærliga tillátið.

Nei, tit, ið soleiðis bera tykk- um at, taki í egnan barm. Vit eru ikki øll avdottin í brennivini og kunnu tí ikki loyva okkum slíkan atburð imóti tí uppvaks- andi ættarliðinum, sum vit av góðum grundum hava gott álit á.

Við vón um betring.

Pápi

BETUR FYRRVARIN . . .

FORLAGIÐ